

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebalta

EL POBLE CATALÀ

PERE OOROMINA
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRENTA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERB
TELÈFONS
Redacció, 723 - impremta, 2,200

ANY VII NÚM. 2.041 BARCELONA, DIJOUS, 6 OCTUBRE DE 1910 UN NÚMERO, 5 CÉNTIMS

La revolució de Portugal

A Lisboa s'ha proclamat la República Els reis presoners a la badia --- 5,000 realistes marxen sobre Lisboa

ELS ORIGENS

Fa prop d'un mes que en aquestes pàgines publicàvem un article sobre la política portuguesa titulada «Una monarquia que trontolla». En ell exposàvem la difícil situació del règim monàrquic a Portugal i donàvem com a molt probable la seva pròxima caiguda.

S'han confirmat aquelles prediccions. La revolució portuguesa ha esclatat ab formatidors i, segons les darreres notícies, els republicans triomfen, preparant-se a proclamar la República, mentre el rei Manuel fuig a bord d'un navili de guerra anglès. Els prohoms republicans ja havien pronosticat els esdeveniments actuals. Més, així i tot, han causat una certa sorpresa. Per què? Camí ha anat a la seva ruïna la monarquia lusitana? Com s'ha produït la revolució?

No fa gaires setmanes que el doctor Alfonso Costa, el gran orador i popular capdell de les masses republicanes de la nació veïna, declarà que la monarquia portuguesa estava assentada sobre peus de fang. Ha sigut tot just el fang, la corrupció, els lladrençats, els escàndols immorals de la monarquia i dels monàrques, lo que ha fet caure el règim. La casa de Bragança, no solament tenia peus de fang, sinó que vivia en el fang, i el fang l'ha ofegada. Si de don Carlos se digués que s'havia suicidat, del rei Manuel pot dir-se que ha abdicat.

L'escàndol dels adelantamientos, o sigui de les quantitats anticipades secretament al rei pel Tresor nacional, fou causa de la tragèdia que acabà ab la vida de don Carlos i de l'hereu del tron. Després d'aquell drama de sang que horroritzà al món, després de la fugida del ducador João Franco, semblava segur que els monàrques lusitans, escarmentats per la cruenta lliçó, seguirien un altre camí, acabant ab els robatoris i ab les disbauxes. Però no fou així. Impudents, bojos, els homes de la monarquia no se emmenaren. D'ensà de 1908, en que esdevingué la tragèdia de Lisboa, els ministres se succeïren, vivint i morint sense prestigi i sense foras. Un nou escàndol esclatà: el del «Crédito Predial», descobrint-se nous robatoris fets per personatges, ministres i funcionaris. Creixia el fang a l'entorn de la monarquia.

El disgust del país era profund, i el malestar general. La marina de guerra s'indisciplinà temps enrera, i els revolots siguiren enviats a les possessions portugueses d'Àfrica. El desordre de la monarquia coincidirà, naturalment, ab la creixença de les forces republicanes. La República anava guanyant adeptes lo mateix entre les masses populars que entre la selecció intel·lectual de la nació lusitana. Catedràtics, literats, advocats i metges d'anomenada se declararen republicans davant de les vergonyes d'una monarquia corrompuda. En l'exèrcit i la marina, els republicans eren cada dia més nombrosos.

Ab el fi d'evitar la revolució que menassava, mesos passats fou cridat al poder en Teixeira de Sousa, qui constituí un ministeri de cert caràcter esquerrà. Les eleccions generals celebrades el mes passat deixaren al ministeri en mala situació. Les trames electorals tingueren encara prou força pera donar majoria al govern. Ab tot i això, els republicans feren triomfar 14 diputats en lloc dels 7 que tenien en l'anterior Cambra. El triomf republicà fou esplèndid a Lisboa. Els candidats de la República aplegaren 15,000 vots contra els 8,000 de les dues candidatures monàrquiques.

El poble portuguès havia perdut la fe en la monarquia. Feia 32 mesos que'l rei Manuel regnava, i no's veia cap senyal de regeneració. Per la pròpia força de les coses, la solució republicana ha anat guanyant terreny en aquest temps darrers. Els republicans, de tres o quatre mesos an aquesta part, han realitzat una activíssima i feconda feina de propaganda a dintre i a fóra del reialme. Mentre Bernardi Machado, Afonso Costa, Antonio Josep d'Almeida, Marinha de Campos i tants altres preparaven a Portugal el canvi de règim, l'ilustre Magalhães Lima recorria les principals capitals d'Europa pera fer saber la veritable situació de Portugal i crear un ambient favorable al republicanisme portuguès.

Recentment els prohoms republicans havien manifestat palament la seva ferma convicció d'un molt proper triomf. A diversos corresponents de diaris estrangers declarà Afonso Costa que els eleccions del mes passat eren les últimes que se celebraven sota la monarquia i que la República portuguesa seria aviat un fet. Afegí que l'odi a la monarquia era encara major que en temps del rei don Carlos i que els republicans tenien al seu costat una gran part de la marina de guerra i de l'exèrcit. Encara no fa quatre setmanes que'l diari «O Mundo», de Lisboa, deia, parlant del govern don Teixeira de Sousa: «Caurà ben aviat, junt ab el règim. És fatal. Per una revolució sanguinosa o per una revolució pacífica, poc importa. Caurà, i ab estrepit, perquè ab ell, caurà la monarquia».

En aquest estat d'espirit, el difunt passat ocrregué a Lisboa l'assassinat del diputat republicà doctor Miguel Bombarda, obra d'un tinent de l'exèrcit. El doctor Bombarda era metge alienista de fama i havia tingut al seu càrrec, com a malalt, al tinent que'l matà. En la mort del doctor Bombarda s'hi ha vist un complet polític, i les passions s'han excitat de tan terrible manera, que en poques hores la revolució ha esclatat, interrompent tràgicament les festes ab que era obsequiat el general Hermes de Fonseca, president de la República del Brasil, ab motiu de la seva visita a Portugal.

Si, com es de creure, el moviment republicà triomfà, la monarquia portuguesa, bruta de fang i de sang, haurà tingut la fi que's ben mereixia.

Prepara el Govern una intervenció estrangera?

Un ministre així ho deixa entendre

Tenen en aquestes hores una gran importància les declaracions del ministre de Negocis estrangers portugues, José de Azevedo Cascello Branco, fetes a un corresponent del periòdic anglès «The Daily Chronicle».

D'elles se'n pot deduir que'l Govern tenia por del moviment republicà i que no tenia gaire confiança en l'exèrcit de mar i terra. Per això aludí el ministre a una intervenció estrangera. Però heusaquí el fragment de les declaracions a que volem referir-nos:

«No té res que objectar el Govern a la propaganda pacífica dels republicans. Però si intentessin una revolució o bé una destrucció per la violència de l'actual règim, ja veuram com la ma enguastada del Govern amagada una mà de ferro».

«Estem preparats pera totes les contingències i el Govern no dubtarà un sol instant en reprimir fermament qualsevol moviment insurreccional».

«Els republicans no són bojos. Saben molt bé lo que's podria succeir si intentessin perturbar la pau i l'orde públic del regne. Desitjo dirigitos aquestes paraules per causa de certa calçada del partit que, iniciats pels revolucionaris estrangers, sembla que volen donarlos gust. En el dia en que ells o altres infringissin la llei, el Govern pegarà sense misericòrdia».

«Estem prompts a combatre la revolució armada. L'exèrcit i la marina són absolutament fidels a la causa de la monarquia». Se tornaran contra'ls insurrectes. Y SI ELLS FOSSIN INSUFICIENTS, EL GOVERN TE ALTRES MEDIS A SA DISPOSICIÓ QUE NO DUBTARIA A EMPLEAR PERA ACABAR AB LA INSURRECCIÓ».

«Els amics de Portugal a Europa i a Anglaterra comprenen clarament la situació sempre juniant ab els poders constituits. Aquest Govern, liberal com es, per sentiment i desitjós de promoure el benestar del país, no es un gabinet de fèbils ni de imbecils. Defensem el règim constitucional existent i el defensarem cost lo que costi. Si els republicans, per l'ansia dels seus ideals volguessin provocar una repressió per la pràctica d'actes violents, tant pitjor pera ells».

An aquest llenguatge provocador i sobre tot a la menassa més o menys clara d'una intervenció estrangera, els republicans responien així, desde les columnes de «O Mundo», un dels seus òrgans més autoritat:

«No cal que fem veure la gravetat d'aquesta menassa. O el Govern trenca tota solidaritat ab el senyor José d'Azevedo Cascello Branco, o queda desarmat davant de la nació com un traïdor, que, per salvar els interessos de la monarquia, pensa en entregar a l'extranger, l'independència, l'autonomia i la dignitat de la patria. L'article del «Daily Chronicle» posa clarament aquest dilema: O el Govern se desemmpega del ministre de Negocis estrangers o queda ab la responsabilitat de les seves extravagants declaracions, que representen una imprudent provocació al patriotisme, a la dignitat i al decoro del poble portuguès».

PER TELEGRAF Y TELEFON
Les primeres noves

Les primeres noves donant compte de haver esclatat a Portugal la revolució, les rebent a les cinc de la matindada d'ahir, ja tancada la nostra edició, en la forma següent:

Madrid, 5 octubre. — Comuniquen el Santander que un vapor alemany, el «Emparrang», ha rebut un marconígram de la vapor «Cabo Blanco», fondejat a Lisboa en el qual se dona compte de que la esquadra ha bombejat el palau reial ont s'hi ha enarborat la bandera republicana.

Estan tallades les línies telegràfiques de terra.

El Govern portuguès es impotent pera deurar als revolucionaris.

Els reis són a Fonseca.

De París comuniquen que'l «Daily Mail» de Londres diu que han esclatat greus desordres a Lisboa.

Segons rumors s'han entaulat seriosos combats en la ciutat entre'ls tropes de mar i les tropes lleals, ab ventajia pera els primers.

Totes les comunicacions de terra estan interrompudes.

Se desconeixen detalls.

El mateix periòdic publica un segon telegrama confirmant lo relatiu als combats al carrer i dient que'l rei està presoner.

Com comensa la revolució

Ja feia dies que's notava una gran intranquilidat; encara que's parlava d'actes d'indisciplina en l'exèrcit aquesta nova no ha sigut confirmada oficialment. El mal-estar del poble augmentava i l'assassinat del doctor Bombarda, diputat republicà, ha sigut la guspira que ha fet esclatar el conflicte. Un tinent ha engegat quatre trets de revòlver contra dit diputat, matant-lo. Els reaccionaris han donat trossos de satisfacció per l'assassinat i llavors els republicans han protestat violentment, promouentse altercats.

Les forces públiques dispersaven als grups protestataris.

El públic acusa de complicitat a la policia als monàrquics i a alguns amics de Palau.

Com ja se sab, se celebraven festes en honor del president del Brasil; el rei li oferí un esmorzar al palau de Cintra i a la nit un banquet a l'arsenal.

A l'ombra de les festes la revolució anava infantse.

A bord del cuirassat «Don Carlos» foren detinguts alguns mariners, originantse una baralla, de la qual ne resultà mort un home.

La revolució comensà de bell matí, llençant els revolucionaris al carrer. Els apòl-lavos dos regimens sublevats.

A cada moment s'engroixien més les masses revolucionàries.

Un regiment lleal intentà oposar-s'hi i s'entaulà un combat pels carrers de Lisboa; s'han registrat nombroses baixes i una altra banda.

Un tercer regiment se passà als revolucionaris.

El pínic del Govern fou enorme; cap a mitj dia anà a pregar al rei que abandonés la seva residència, perquè se veia impotent davant del conflicte i no podia respondre de la seva vida.

La marina secundà el moviment; els vaixells de guerra comensaren a bombejar el palau reial i el combat continuava; al cap de pex la bandera republicana onejava en el palau i se considerava triomfava la revolució.

Lisboa estava totalment en poder dels revolucionaris.

Noves que venen per Fransa y per Anglaterra

A París

París, 5 octubre. — «Le Matin» ha rebut un radiograma de Santa Maria del Mar (Bogues del Ródan), donant la nova d'haver esclatat la revolució a Lisboa adherintse al moviment revolucionari gran part de l'exèrcit i de la marina. Afegix el radiograma que han sigut tallades totes les comunicacions, quedant incomunicada la població. Acaba dient que a les dues de la tarda els barcos comensaren a bombejar el palau reial.

«L'intransigent» ha publicat una edició des d'ahir que els republicans portuguesos extraordinaria ab un telegrama de Londres a la capital d'Anglaterra han rebut un despach comunicant-los que a Lisboa els republicans han ocupat el palau reial i han proclamat la República.

A París se creu que d'un moment a l'altre serà proclamat President de la República don Bernardi Machado.

El ministeri de Negocis Estrangers ha estat aviat visitadíssim. Tothom volia saber noves de Portugal, però el ministre M. Saint-Beuve Taillandier ha dit que no havia rebut cap comunicació del ministre de Fransa a Lisboa sobre'l moviment revolucionari portuguès.

El ministre ho atribuïa a estar tallades totes les comunicacions.

A Londres

Londres, 5 octubre. — Diuen a la legació de Portugal que no saben res de la revolució portuguesa, però el ministre lusità ha declarat que les seves impressions no eren molt optimistes respecte a la situació de la monarquia.

Per un telegrama rebut de Gibraltar se sab que'l creuer «Newcastle» y el «Nervia» ahir al vespre sortiren cap a Lisboa a tota màquina.

A Londres s'han confirmat les informacions d'origen particular de Lisboa de que el moviment revolucionari es intensifica, que ha comensat el bombeig de la ciutat i que ahir, a darrera hora, el rei Manuel resistia encara al palau.

Mont os el rei Manuel?

París, 5 octubre. — Per manca de comunicacions o per no deixar circular les noves, no hem pogut aconseguir saber concretament la situació del rei Manuel.

Una diu que'l rei s'ha refugiat en el vapor brasiler «Sao Paulo», altres que està presoner a un dels vaixells sublevats però la versió que sembla més probable és la de que'l rei ha embarcat ab un creuer anglès dels dos que anit sortiren de Gibraltar.

Com explica en Canalejas la revolució de Portugal

Madrid, 5 octubre. — Segons les noves rebudes pel què del Govern, se sab que ahir se sublevaren a Lisboa dos regimens, un d'ells d'artilleria.

Altres regimens militars ramblé d'artilleria, que permaneixien lleals a la monarquia, entaularen un encarnissat combat ab els sublevats.

El Govern portuguès va aconsellar al rei Manuel que abandonés el Palau perquè no podia garantir la seva persona.

Sembla que'l Govern portuguès ha perdut tot contacte ab les províncies.

A Oporto no havia ocorregut res important.

La reina Amelia se trobava en el Palau de Cintra.

Notícies posteriors rebudes pel Govern espanyol comuniquen que'l combat continuà en els carrers de Lisboa y que'ls barcos de l'esquadra portuguesa fondejats en el Tajo havien fet causa comú ab els revolucionaris.

L'embaixador espanyol ha estat al palau de Lisboa oferintse al rei Manuel, contestant aquest que l'embaixador atengués a les seves coses, doncs el necessitava poca gent al seu voltant.

El monarca se mostrava molt seré.

Després el rei abandonà el palau.

El marquès de Villalobar complimentà a Cintra a la reina Amelia.

El Govern portuguès ab les forces lleals procura defensar a la monarquia.

El senyor Canalejas ha dit que ignorava si el monarca portuguès s'havia embarcat, afegint que la situació de Portugal era molt perillosa.

També ha manifestat que Espanya enviaria a Lisboa el creuer espanyol «Numancia».

El què del Govern ha manifestat així mateix com havia rebut les primeres noves.

Segons ha dit, s'entrà de que a Portugal havia esclatat un moviment revolucionari, perquè li comunicà el ministre de Marina a la una de la matindada, trasmetent-li el marconígram rebut a Santander.

Aleshores, ha dit el senyor Canalejas, m'he traslladat desde'l meu domicili al ministeri de la Governació.

Allí he parlat ab el senyor Merino y el senyor Fernández Latorre.

Després he anat al ministeri de la Guerra, aont he enterat de lo que ocorria al general Aznar.

Al despatx del ministre de la Guerra hi ha acudit tot seguit el senyor Merino y després el capità general de Madrid. Aleshores hem telegrafiàt a tots els governadors civils y capítans generals pera posarlos en antecedenis y donarlos les instruccions necessàries.

Així mateix s'ha telegrafiàt la nova a l'extranger.

A dos quarts de nou he estat al Palau informant al rei de les notícies que'l Govern comença de Lisboa, trasmeses per l'agregat militar de l'embaixada espanyola a Portugal desde Fuentes de Oñoro, aont l'esmentat senyor s'ha traslladat desde Lisboa per trobarse tallades les línies telegràfica y telefònica ab la capital del veí regne.

Madrid, 5 octubre. — Alguns periòdics tingueren noves telegràfiques dels successos desenrotllats a Lisboa, trasmeses desde París.

El senyor Canalejas va saber-ho tot al retirarse del teatre, però no volgué breu-hes periòdics pera entrar conversacions en les quals no hauria pogut dir tot lo que sabia, atenent a les convencions de Govern.

Madrid, 5 octubre. — En els primers moments de conèixer-se la nova de la revolució se va impedir als corresponents trasmetre-la a províncies.

Més tard s'autorisà la transmissió, quan el Govern va rebre la confirmació oficial de tot lo ocorregut.

Lo que diu la Premsa

Madrid, 5 octubre. — La premsa anuncia ab grans titulars la revolució de Portugal.

Tots els diaris donen compte de les noves que van arribant que són poques, per causa de l'interrupció de comunicacions.

«El País» pregunta: «La Revolució a Portugal? Proclamació de la República?» La nova ha produït gran impressió a Madrid ont va saberse perquè una agència periòdica la trasmeté.

No hi han notícies oficials perquè les oficines d'Estat y de Governació són tancades.

L'embaixada portuguesa no hi ha tampoc noves perquè els fils telegràfics estan tallats.

«El Liberal» reproduïx el marconígram rebut a Santander y s'extén en comentaris sobre les noves que hem trasmeses anteriorment.

«Els periòdics clericals comenten la notícia, limitant-se a la publicació del marconígram de Santander.

«La Correspondencia» diu que no se sab lo que hagi esdevingut a la família reial.

La manca de noves augmenta la sensació y l'ansietat. Grans grups estan situats davant les redaccions esperant que apareguin en els seus transmissors nous detalls de la revolució.

En lloc se sab res.

«Els reporters escometen als centres oficials en busca de noves.

«Als ministres de Governació, Estat y Guerra no volen dir res.

Les poques noves que arriben coinciden en un gran pessimisme, considerantse greusíssima la situació de Portugal.

La revolució s'extén

Madrid, 6 octubre. — Un telegrama de Lisboa dona compte de que'l moviment revolucionari ha trobat ressó en importants poblacions portuguesas, que a Oporto y Coimbra han ocorregut seriosos desordres y que la multitud segueix els carrers donant moris als reis y visques a la revolució.

En aquestes poblacions s'ha ordenat permaneixin les tropes acasernades, pug existè el temor de que s'insurreccionin.

Testimonis presencials

Madrid, 5, 6 i 7 tardà. — El barco almany desde'l qual s'expedí el marconígram que ha donat la primera nova, ha arribat a Vigo.

El capità ha dit que al sortir de Lisboa hi arribaven dos vaixells anglesos.

Han dit que'ls elements de l'exèrcit que fan causa comú ab els revolucionaris són un regiment d'infanteria, un de cavalleria y la dotació de la esquadra.

Hi ha un considerable número de morts y ferits y la lluita a Lisboa es encarnissada.

El rei es a bord d'un barco que pot maneix fidel.

A Oporto hi ha tranquilidat.

Els revolucionaris han tallat les carreteres y ramins de ferro y han volat els ponts ab dinamita.

Les tropes sublevades han mort a un coronel y varis quèfes y oficials que no volien secundar el moviment.

Lo que diuen al Ministeri d'Estat

Madrid, 5, 6 i 7 tardà. — An el ministeri d'Estat s'hi ha passat tota la tarda el senyor Canalejas rebent a moltsíssims personatges que anaven a sapiguer noves de Portugal.

El president del Consell ha dit que a un quart de dues del dia 4 va desaparèixer una canonada y que tot seguit va reunir un regiment d'infanteria sublevat.

El moviment es dirigí per un general de marina y un altre de l'exèrcit de terra.

Han dit al ministeri que no se sab ab certesa ont són el rei Manuel y la reina mare, però s'afirma que estan en seguretat y que no són de temer desagradables conseqüències sigui quin sigui el final de la revolució.

Els revolucionaris han atacat el quartel número 16 de Lisboa.

Sembla que les altres províncies no s'acunden per ara el moviment.

ECOS

ELS telegrams indiquen, pera president de la República portuguesa, posen en l'encunació d'aquestes paraules, nota la forsa dels laconismes heroics, — an en Bernardi Machado.

D'això fa dos anys. En Salmerón acabava de morir, y un dels nostres redactors va anar a Madrid a posar la nostra devoció en els funerals laics del gran home. En Bernardi Machado, que accidentalment era a Madrid, li fou presentat, y entorn d'una taula del clàssic cafè de Fornos, el gran patrià lusità li va expressar l'entusiasme per la vida que acabava de finir y per les nostres coses catalanes.

En Machado es un home baix, amagrit ab el cabell tot blanc y unes celles extraordinàriament atupades. Els seus bigots, llargs y espessos, tenen un caient de bigots italians y bota d'ells, s'allarga una mica, una barbeta punyaguda d'hidalgo espanyol, tret del Greco. Y en els seus ulls, tota la seva vida. Ulls d'ànima bona, ulls d'intel·ligència y de caràcter, ulls d'apòstol, en fi. Al descobrir-se, tenia aquell cap una semblança intensa ab el d'aquell que s'acabava d'enterrar. El tò de la veu den Machado, era ferm y baix, y darrera de la seva paraula senzilla, se transparentava l'esperit seré y acurats de les voluntats imperatrics. Semblava d'aquells cardenals penetrants y afalagadors, senyors de dinasties y de pobles.

Encara recordem les seves paraules: «La futura República tindrà en compte les diferències regionals, perquè hi ha un tipus ètnic a Portugal, però no es lo mateix un portuguès del Minho que un de l'Alentejo. Ara, per exemple, ont els municipis no poden orientarse republicanismen, se fa política d'administració localista. L'autonomia municipal té una forta realitat a Portugal y en l'avenir, l'autonomia tindrà una consagració legislativa. Y quan en Machado va parlar de «Catalunha», de la solidaritat, en els seus elogis posà un fervor admiratiu extraordinari. Era ínim den Salmerón y ell creia en la vida de Catalunya. «Els camps de Castella, són florerosos, y no es veritat? y aquest Madrid, continua essent el poble frívol, epidèrmic, madrileñes de Felip IV».

En aquella taula de Fornos, hi eren l'Odon de Buen, en Moles, en Salvaterra, en Marial... La Solidaritat encara era triomfanta. Els portuguesos no feia gaire que havien mort el seu rei. En Machado digué, firmament: «En tota la península no's parla més que de la vitalitat lusitana y la catalana. No sembla si no, senyors, que estem en aquell any de 1648...»

Que sigui ecos d'una conversa preterita, el lloc primer que caigui en el front buster, per les virtuts y les sabiduries del president de la República portuguesa.

Academia de Telegraf y Correns
Rambla de Sant Antoni, 49, 3.
CONFEREN LES CLASSES EL PRIMER D'OCTUBRE
Molt important Els alumnes presentats per aquesta Academia y que no siguin aprovats, tindran dret a prepararse gratuitamente fins la següent oposició.

FILLS DE F. MAS SARDA
RAMBLA DEL CENTRE, 20. - BARCELONA
Negociem els cupons Deutes 4 1/2 Interior y Amortisable, venciment 1.º octubre.

CLÍNICA C. CROUS
Dr. Gali y Lalande
Ha traslladat son domicili y gabinet de consulta al mateix carrer de Fontanella, número 7, primer, segona.

Herpes, Tuberculosis pulmonar, Vias urinarias. Curaçà segura y ràpida. CARMEN NÚM. 56, PRINCIPAL. — Véase anuncio cuarta página.

VICHY CATALAN
BALNEARI DE PRIMER ORDRE - TEMPORADA DE PRIMER DE MAIG A 30 D'OCTUBRE
Situat entre l'estació i el poble de Caldes de Malavella (Girona) Telèfon de la xarxa de Girona combinada ab la xarxa de Barcelona. Distància de Barcelona: En tren lleuger, 3 hores, 30 min.; en tren corren, 3 hores. Aigües minier-medicalins, termals de 60 graus, alcalines, bicarbonat-sodiques. Sense rival per a l'asma, la diabetes y les afeccions de l'estómac, fetges y vesícula. Grans comoditats y servei esmerat en totes les seves dependències.
Administració: Rambla de les Flors, 18, enressol. — Barcelona

Encaixos de 6 cantos de 4 litros:
Regia Extraverga, a 000 passadas cada litro.
Regia super, a 7000 l. l. l. l.
La Trompeta, a 0000 l. l. l. l.

EMBARCACIONES ENTRADES
De Mahó, vapor espanyol «Monte Toro»,
de 851 toneladas, capitá Cabot, ab càrrega
general, 24 tripulants y 41 passatgers
D. Glac.

De Ceta, vapor espanyol «Rioja», de 490
tonelades, capità Mas, ab càrrega general, 17
tripulants y 4 passatgers.

De Oporto, vapor norueg «Bonania», de 156 toneladas, capitá Gergeanse, ab bacallá y 14 tripulants.

De Valencia, vapor francés «Saint March», de 1,338 toneladas, capitá Boischie, ab cárraga general y 22 tripulants.

De Tarragona, goleta español.

De Sant Carles, llagud espanyol «Concepción», de 22 tonelades, patró Fibla, ab garro-

EMBARCACIONS DESPATXADES
Pera Valencia, vapor espanyol «Cataluña»,
capità Zobaran, ab càrrega general.
Pera Cartagena, vapor espanyol «Villena»,
capità Furio, ab càrrega general.
Pera Cartagena, vapor espanyol «Diana».

Pera Palma, vapor espanyol a Balneari.

Pera Huelva y escales, vapor espanyol «Játiva», capità Espian, ab càrrega general.
Pera Valencia, vapor espanyol «V...

Pera Gènova, vapor alemany «Málaga»
capità Wirgans, ab càrrega general.

Pera Tarragona, vapor espanyol «Vini-
fre», capità Cruzalegui, ab càrrega general.

Pera Almeria, vapor espanyol «Tintoré»,
capità Sensat, ab càrrega general.

OBSERVACIONS ATMOSFERIQUES

L'Observatori Meteorològic de l'Universitat
anotà ahir els següents dats:

de	entre	març	abril	maig	juni	juli	agost	setembre	octubre	novembre	desembre
de	entre	març	abril	maig	juni	juli	agost	setembre	octubre	novembre	desembre

m.	769'21	20'0	SO	66	C K	0'4
t.	766'20	22'4	SSO			K

TEMPERATURA		Velocid. del vent	Algun eva- porada	Paja en mill.
Máxima	Minima			
Soi 35°6'	Omb. 16°0'	167	175	060
Omb. 23°8'	Reñ. 15°2'			

Sortida del sol: 5 h. 52 m. — Se pon: 5 h. 26 m.

Imprenta y estereotipia. Fortuny, 2 ter.

Classes pera SENYORES y SENYORS. Classes
Llissons particulara. Abonaments. PREUS MO-

uros. — Demàninse condicions.
y Canuda, núm. 2

LI PERA TOTS ELS INTELIGENTS
Y AFICIONATS

Arts

No comprin quadres sense abans visitar la exposició de quadres de la RAMBLA d'ESTUDIS, 6 (davant d'El Siglo).

Quadres deguts al plàzeil dels principals artists espanyols, com Román Rivera, Galdós, Urgell, Tamburini, Cusachs, Martí y Alsina, Frederic de Madrazo, Roig y Soler, Graner, P. Allarís, Vansells, Sacanell, Colcker Tejedor, Ramon Fiol, Torres Casanola, Lorenzale, Aguilar, Cuchí, Sasa Costello, Gaviro, Planas, Lluís Villanil, Meléndez, J. Fortuny, Malla, G. F. Díaz, J. Espinal, Casanovas, Freitas y moltíssims més de gran mèrit artístic, que seria llarg nomenar.

Se liquiden tots rematadament a preus increïbles y sols per aquest mes, per cessar en el negoci. S'atrassava el local ab genres o sols la instal·lació.

Rambla d'Estudios, 6 (davant d'El Siglo)

VIUDES Y SOLTERS!

Diferentes senyoretes de totes edats y ab dats y fortunes desde 100 a 100,000 duros o més, d'interès casarse com D. amina. Tots son honrades, instruydes y de bo es famíliar. Escriure ab sag. El dñre de la carta) a: J. Prats, rambla de Catalunya, 46, primer. — Única casa formal.

DINER en 1.ª hipòteca y sobre alien de 100 a 100,000 p. per 100 anyal en lletres, propietat, industrials y comercials desde 1 tip per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipòteca, indefinits y pastos indivisos, y sobre genres, juncos y arruages y tota garantia que convengui. Llarbala de Santa Mónica, a entressol.

Herbes (Brians)

LA POMADA Y ESSENCIA ANTIHERPETIQUES de BOTTÀ, preparada per Borrell, cau en d'una manera prodigiosa als brians y demás malalties de la pell per invencibles que siguin. Són tan grans les virtuts d'aquesta remedia, q'ha curat ja moltes persones que tenien molt arral q'als brians y que cada estiu tenen de pendre banyes d'aigües salines sense loçar curació.

Ex. Vendeix: L. V. COMTE, 11, JABART, NÚMERO 8.

Unic disposit: Farmacia Borrell, COMTE DE LASSALLE, 10 (cantonada al carrer de Sant Ramon).

A - FUERZA
do sin flegma e tou-
nos como de la piel
ante el uso del
ARRIE
droguerías de Es-
paña

ÓPTIC

lentes de cristal de
SERRES. Lentes d'ai-
reus reduits. Se ser-
vides els enclirreges
nietes. — Se garan-
te tot.
PLASSA NOVA).

Fa-
 ventut
 la cul
 suneit
 quest
 triplic
 sa im
 nial e
 anyad
 orient
 l'un
 la fi
 a la
 sab q
 camin
 taria
 de ci
 la pa
 culle
 no s'a
 que d
 els ca
 en aur
 de tot
 poble.
 missió.
 facil;
 present
 llers e
 de vol
 que's
 mès;
 Ve t
 ideals
 dent al
 sola ll
 tre mo
 ment l'
 Allí es
 Mai, m
 violenc
 na ave
 vador.
 Desgo
 de sen
 del seu
 ventut l
 se posi
 sollame
 canius
 aquest
 les on
 Ara es
 de dem
 que so
 l'altra l
 missió;
 més ten
 miseria
 coles, r
 estan a
 pera es
 realitat
 ahir y l
 d'ara, o
 salvador
 Y ara
 sigle ha
 na ab
 de l'hur
 mouen
 d'una g
 truoció
 nous An
 Fichte c
 de tots
 rien de
 sen. Ell
 deia:
 «Que
 sobre v
 que no
 crec, y
 sou vo
 dieu co
 us pod
 bles y
 edat es
 l'ignoc
 durs m
 questa
 Vos acu
 novetat
 que cor
 tra ma
 manca
 ells ver
 vents d
 obstina
 de valo
 siasme
 quest
 penit d
 ball; si
 del viu
 llavors
 ser mil
 que ten
 Aquells
 rien de
 niar el
 somieu
 versal.
 anys h
 es, cor
 se, cor
 gars q
 m'ha f
 peranse
 aquest
 ells; p
 possibl
 ses de
 la flor
 gria, i
 gnat; i
 y així
 mosa
 fons de
 el vost
 mes se
 el vob